

Objectiu
Tarragona!

EL CAP DE COLLA

Enganxats i connectats

Uep Al·lotes i Al·lots, hem arribat a la meitat de la temporada amb l'actuació de Fires i Festes i, tot i que, hem tengut unes setmanes fotudes, férem una actuació, juntament amb la Joves i els Castellars de Mallorca, de la qual podem estar ben orgullosos.

Com vaig dir als assajos si sortim enganxats, concentrats i amb ganes de fer castells, tendrem el sostre casteller que ens proposem. Destacaria que fent el 5/7, 2/7 i el

4/7 amb l'agulla, varen pujar a tronc nou segons, deu terços i nou quartes diferents i, tot i esser, una mica agosarat, crec que a una colla com la nostra és molt important que hi hagi molta gent a tronc. Per dos motius: el primer és per tenir enganxada i connectada a la gent i el segon és no haver de dependre de un o dos castellers per dur a terme segons quins castells a plaça.

I, per acabar, unes paraules per a na Xisca Mascaró, que se n'ha anat. Anava a escriure que ens ha

deixat, però una personeta com ella no et deixa mai i, és tan forta la seva empremta a la colla, que mentre hi hagi Colla Castellera Al·lotes de Llevant, na Xisca serà part de la Colla. Gran castellera i millor persona, la primera que es posa a ballar quan acabam les actuacions; «l'alegria de la huerta» a crosses quan muntam pinya; i qui m'ha mossegat el dit gros del peu a molts de castells.

Ànims Pilar, Toni, Neus i Joan. «You will never walk alone» i seguirem fent castells.

Carme Rosselló

Joan Riera

LA PRESIDENTA

Xisca

El d'avui és segur el déjà vu més trist que es pot tenir. Agafar l'ordinador per segon cop en quatre mesos per acomiadar un amic. Per molts articles i discursos que facis, no hi ha res que et prepari per haver-ho de fer dos pics en tan poc temps. I la sensació de pèrdua és doble quan penses en allò que vaig explicar de n'Antonio, perquè resulta que na Xisca també compartia amb nosaltres aquesta porteria, el pis de baix dels castells. I amb ells dos s'hi semblava molt a una porteria, on compartíem xafarderies i moltes rialles. Na Xisca tenia el costum de fer-li pessigolles a en Toño mentre esperàvem

que muntassin la pinya, i jo, que pateixo del mateix mal que ell tenia, que es tenir moltes pessigolles, sovint el defensava de la mà ràpida de na Xisca, de la seva sana i formosa dolentia.

Però amb aquelles xafarderies a peu de pinya na Xisca me va deixar un regal molt important. Durant mesos i mesos, mentre vaig estar embarassada, no va deixar de punyir perquè no havíem triat nom. «Hola, Francisca Mascaró», li anava dient a la meua panxa per riure's de jo. Fins que un dia, entre les desenes de noms que ens va proposar, alguns de normals, altres

més esbojarrats, hi va sortir el de Neus, i així és que per culpa seva, o gràcies a ella, la meua filla, que feia mig any el diumenge que na Xisca ens va deixar, nom Neus.

Per a tots els Al·lotes de Llevant la temporada va començar molt tristament, i la vida ens va tornar a copejar una setmana abans de la diada de Fires i festes. Però talment com férem quan n'Antonio ens va deixar, trobarem forces d'on no n'hi hagi per honorar-los durant el que queda de temporada i procurarem assolir els reptes que ells haurien volgut per la colla.

Salut i castells

Bitllet a Tarragona

En el darrer número d'aquest butlletí analitzàvem la classificació en aquells moments per anar al Concurs de Castells de Tarragona. Aleshores, principis d'abril, els primers eren el Minyons de Terrassa, seguits de la Vella de Valls, els Castellars de Vilafranca i els Xiquets de Tarragona. Aquests primers llocs no s'han mogut.

On si que hi ha hagut canvis és en la lluita per entrar al concurs dins les darreres posicions que hi donen opció (els 30 primers). Recordem que fa dos mesos els Al·lotes de Llevant estàvem en el lloc 32 amb 3795 punts. O sigui, a prop de la classificació però encara fora.

Gràcies a l'actuació de Fires i Festes hem pujat una mica a la classificació i avui Tarragona és un poc més a

prop que fa un mes. Ara mateix així està la classificació:

27. Tirallongues de Manresa 4575
28. Al·lotes de Llevant 4310
29. Castellars de Berga 4295
30. C.C. Jove de Barcelona 4090
31. Jove de C. de Sitges 4080
32. Castellars de Cornellà 4040
33. Castellars de Cerdanyola 4010
34. C.C. de Figueres 3980
35. Castellars de Badalona 3760

Diades que han fet història

SANTA ÚRSULA 1986
La revolta de la Joves

Fa quatre mesos vàrem encetar aquesta secció amb l'actuació de Santa Úrsula de 1981. En aquest número parlarem de la mateixa cita al cap de cinc anys, la qual va permetre que la Joves descarregàs el primer tres de nou de la centúria.

Per entendre una mica més la transcendència d'aquella diada, haurem de recordar que la Colla Vella havia descarregat el quatre de nou l'octubre del 81. Els cinc anys següents, els rosats carregarien aquest castell diverses vegades i s'estrenarien amb el tres, però no podrien descarregar ni l'un ni l'altre (de fet no seria fins a l'any 1988 que tornarien a completar un castell de nou). La Joves, per la seva banda, no va viure la progressió dels seus veïns, però mantenia el cinc de vuit i havia tastat els folres amb el dos de vuit i amb alguns intents de quatre de nou. Veia, per tant, els rivals a una distància gairebé insalvable.

Les coses començaren a canviar al concurs de Tarragona d'aquell any, un 28 de setembre. Aquell dia, tot i que la Vella es va imposar, la Joves va carregar el seu primer castell de nou, un quatre, i va veure com se li obrien noves perspectives. Vint-i-vuit dies després, a la plaça del Blat, les dues colles es tornarien a trobar i aquest pic seria per girar l'ordre de les coses.

Poc abans d'anar cap a plaça el cap de colla de la Joves va fer aquesta arenga: *"Anem a fer una gran actuació. Sortirem de tres de nou i, quan l'enganeta faci l'aleta, que no afluixi ningú perquè anem a descarregar-lo. Continuarem amb el cinc de vuit i acabarem amb el quatre de nou. I, si us plau, que ningú no faci cap gest incorrecte, perquè nosaltres som una colla senyora"*.

I així va ser. La Joves va sortir de tres de nou, amb un folre de 48 persones, i davant l'alegria i incredulitat de la plaça el va carregar i descarregar. Feia 97 anys que no es descarregava aquest castell. Després descarregarien el cinc de vuit i carregarien un altre quatre de nou. Per primer cop en el segle XX, una colla era capaç de fer dos castells de nou en una mateixa actuació. La Joves havia fet una actuació històrica i obria, d'aquella manera, la seva època d'esplendor. La Vella, per la seva banda, no va tenir el dia: va fer un intent de tres de nou i es va haver de conformar amb el dos de vuit, el tres de vuit i el cinc de vuit carregat.

Els castells es poden entendre i es poden viure de moltes de maneres, totes igualment vàlides segurament. Aquell dia es va fer palès com es viuen i senten a Valls: *"Una plaça, dues colles... i a veure qui pot més!"*.

NOTA. A l'edició anterior del butlletí el títol de l'actuació era incorrecte, havia de ser: **SANTA TERESA 1951.** **Es trenca la primera frontera.**

Fa deu anys

JUNY DE 2006

El butlletí número 38 va ser el del mes de juny de l'any 2006. La portada eren dos pilars de cinc simultanis, els primers que descarregava la colla, i el contingut girava, bàsicament, en torn a la diada de Fires i Festes.

El cap de colla feia una valoració positiva de l'actuació de sa Bassa, però deia que havíem d'anar alerta a les eufòries i que es feia necessari incorporar canalla i castellers nous per poder fer castells de set en solitari o sovintejar més els de set i mig; tot per evitar una estacionalització de la temporada. El president també valorava de manera positiva la diada de Fires, també en l'aspecte organitzatiu, i deia que era una bona manera de celebrar el desè aniversari. Curiosament, també frenava l'optimisme i tot i que deia que la colla estava en condicions de créixer, també deia que això estava per veure i que havíem de fer-hi feina.

N'Antoni Vidal va ser l'encarregat de fer la crònica castellera d'aquell número, crònica que feia esment de les actuacions de Bellver, Campanet i Fires i Festes. Destacava l'estrena de dos terços i un segon nous de pilar de cinc i la recuperació del cinc de set, després de molt de temps de no fer-lo.

L'entrevistat va ser Joan Pascual, el qual manifestava la seva preferència pel quatre de set amb agulla i pel tres de set per sota per així com es viuen a la pinya. Francisca Mascaró i Maria Joana Palerm varen parlar de la seva experiència. Totes dues feien referència a la importància que té la colla com a col·lectiu.

La secció **10 anys d'història** feia un repàs al bienni 2000-2001 i a la consecució dels primers castells de la gamma alta de set.

LES ACTUACIONS

Sebastià Grimalt

PORRERES

17 d'abril

La Fira de Productes Ecològics de Porreres s'ha convertit en una cita ineludible del primer tram de temporada, una actuació en solitari que ens permet aixecar castells sense pressió i amb debuts. Enguany va ser així: com havia anunciat el cap de colla a l'assaig anterior, l'objectiu era fer castells de sis i pilars de quatre per fer debutar gent i rodar canalla.

El porrerenc i casteller novell Joan Noguera ve protagonitzar la primera estrena de la jornada fent de segon a un pilar de quatre. El primer castell, pròpiament dit, va ser un tres de sis amb gent molt lleugera damunt la pinya i amb Marina Fuster fent de dosos per primera vegada. El vàrem descarregar sense incidències ni dificultats. Just després va venir el segon cinc de sis de l'any, un cinc que va permetre que una altra dos lleugera, Ainhara Riera, paràs per primera vegada en aquesta posició. Potser podríem dir que no ens va quedar perfecte de mides, especialment per la banda del dos, però no vàrem tenir massa problemes per descarregar-lo. Allà on sí que tenguérem problemes va ser en el quatre de sis de la tercera ronda: vàrem patir com feia temps que no fèiem, especialment el pis inferior al pom que va quedar amb una forma totalment irregular. Però castell descarregat al cap i a la fi i bateig d'Estrella Carmona com a castellera de tronc. El paper de debutant anecdòtic va ser per a Josep Castellano, que després d'haver fet

centenars de castells al pom i al tronc, va parar aquest a baixos. Vàrem tornar a la calma en una quarta ronda que va veure el primer quatre de sis amb agulla de l'any.

Dos pilars de quatre varen cloure l'actuació i donaren pas al petit vermut amb què ens obsequia cada any l'organització de la fira.

P4, 3d6, 5d6, 4d6, 4d6a, 2p4

PALMA (SES VOLTES)

24 d'abril

La diada de Primavera dels Castellers de Mallorca és una actuació amb dates i emplaçament un poc variables. Enguany, va ser dia 24 d'abril a ses Voltes, l'espai que la va veure néixer. Sempre ens ha costat esser molts en aquesta cita; enguany no va ser una excepció a aquest fet i no poguérem alçar el nostre llistó més enllà del tres de set.

Tot va començar amb un pilar de quatre de salutació a una plaça amb molt poca gent i concentrada a les ombres. Tot d'una investírem el trident de set pisos; ho férem amb una pinya pròpia justeta, però suficient gràcies a l'ajuda dels palmesans. El castell es va portar de manera semblant a les altres dues ocasions en què l'havíem portat a plaça i amb unes mides que no acabaven de ser còmodes. De totes maneres, el descarregàrem sense haver de donar-ho tot, demostrant la confiança i experiència que tenim en aquest castell. La segona i tercera ronda varen esser de rodatge per a estructures que hauríem de pujar un pis en compromisos futurs. Primer descarregàrem un cinc de sis amb l'estrena a davall el pom de Miquel Àngel Bisquerra Brunet. Després descarregàrem un quatre de sis amb agulla sensiblement millor que el d'una setmana abans a Porreres. Tots dos castells varen servir per afinar canalla i la part de dalt del tronc.

El pilar de cinc clàssic d'aquesta temporada va tancar una actuació amb poc ambient i amb l'única escalfor del sol.

2p4, 3d7, 2d7, 4d7, p5

SES SALINES

1 de maig

Dia 1 de maig, a ses Salines, havíem de passar per una altra de les metes volants del camí que condueix a Fires i Festes. L'actuació havia de servir per sumar un altre castell de set i per rodar troncs. A més a més, havia de permetre la presentació davant els seus conciutadans de les primeres castelleres salineres de la nostra colla, Maria Agnès Bonet i Margalida Maria Buades.

Finalment, la pluja va desbaratar tot el programa i vàrem haver de tornar cap a cases sense castells i sense l'estrena de les joves castelleres a la seva plaça.

PALMA (OBRA CULTURAL)

14 de maig

De tant en tant, l'Obra Cultural Balear ens convida a actuar a alguna de les seves celebracions. Enguany, i després d'una partida d'anys de no fer-ho, vàrem tornar a aixecar castells amb motiu de la Diada per la Llengua. Va ser dia 14 de maig a la plaça Major de Palma.

La veritat és que hi acudírem amb pocs castellers i amb nombroses baixes tant de tronc com de pinya. A més a més, el format de l'actuació i el poc temps que teníem no convidaven a plantejar-se grans reptes. Després de dos pilars de quatre descarregàrem un tres de sis un poc particular: en un primer moment el començàrem a desmuntar perquè l'aixecadora no volia pujar; quan l'aixecadora va ser damunt la pinya la canviàrem per una altra i d'aquesta manera completàrem el castell sense desmuntar el tronc.

La segona ronda va ser per a un quatre de sis amb agulla que passarà a la història per permetre el debut de Joan Bisquerra com a baix. No teníem temps per a una tercera ronda i tancàrem la nostra participació a l'acte amb un altre pilar de quatre.

2p4, 3d6, 4d6a, p4

MANACOR (FIRES I FESTES)

28 de maig

Dia 28 de maig, va arribar la primera gran cita de l'any, la diada de Fires i Festes. Enguany, a més, l'actuació de sa Bassa es presentava en forma de salconduit per tenir accés a la TAP de Tarragona, ja que bona part de les opcions de classificarnos per al concurs depenien dels castells que hi féssim.

A les cinc del capvespre, partírem en cercavila cap a l'ajuntament, cosa que fins ara només havíem fet per la diada de l'octubre. Hi plantàrem tres pilars de quatre, un d'ells portat al balcó i amb enxaneta debutant, Aina Flaquer.

Alguns minuts després, i ja a sa Bassa, va ser el torn del primer cinc de set de la temporada. La veritat és que les proves que havíem fet del cinc de sis net no havien anat tan bé com hauríem volgut, però també sabíem que a damunt la pinya aquesta estructura respon bé i es deixa treballar. A l'hora de la veritat va ser així, i completàrem el cinc de set sense excessives dificultats i fins i tot amb una certa comoditat, almenys per la part de baix. Va ser un cinc amb canvis respecte a així com el fèiem en anys anteriors i amb el debut de Miquel Àngel Bisquerra Brunet a quarts.

La segona ronda va ser per al castell de més valor, el segon dos de set de l'any. No ens va sortir tan fi com a Bellver: les mides no eren tan bones i hi hagué una mica més de tremolí i alguna imprecisió de la canalla. Així i tot, el descarregàrem amb solvència.

El quatre de set amb agulla era el castell escollit per arrodonir diada i puntuació. I així va ser. Va pujar un poc nerviós i vàrem haver de superar alguna incertesa per la part de dalt. Amb un poc de feina extra desfèrem el quatre i el pilar es va descarregar amb facilitat. Tercer castell a la butxaca i estrena de l'altre Miquel Àngel Bisquerra, l'oncle, a terços.

Un vano de cinc va cloure un actuació que també va comptar

amb la presència de la Colla Joves Xiquets de Valls i dels Castellars de Mallorca. Els vallencs s'apuntaren el quatre de vuit com a millor castell i els palmesans feren castells de sis.

P4, p4balcó, p4, 5d7, 2d7, 4d7a, vano de 5

MANACOR (CERCAVILA GEGANTS)

4 de Juny

Després de la diada de Fires i Festes, sempre feim una tornada a la calma amb la cercavila de la Colla Gegantera de sant Domingo. És un dia per fer castells sense tanta pressió i ho solem aprofitar per fer debutar gent o perquè pugin aquells castellers que no han tingut opció a sa Bassa. Enguany també va ser així.

Les colles geganteres feren la plantada a la plaça de sa Mora i nosaltres ens afegírem a la festa amb tres castells de sis mentre arribava el moment de partir tots en cercavila. El primer castell va ser un quatre

de sis on les habituals aixecadora i enxaneta intercanviaren els seus papers. D'aquesta manera Mariona Pedrals va coronar el seu primer castell.

La segona tanda, en forma de tres de sis, va permetre un altre debut: el de Maria Agnès Bonet en el pis immediatament inferior al pom. La tercera construcció va ser un dos de sis amb l'experimentat terç Pep Bover parant per primera vegada aquesta estructura. Tots tres castells es descarregaren sense passar pena i amb certa relaxació al tronc.

Després dels castells, partírem darrere les colles geganteres cap a sa Bassa, lloc on acabava la cercavila. Just a davant Can Lliro i Can Garanya férem dos pilars de quatre simultanis, cadascun d'ells mirant cap a un establiment. Com sempre feim en aquest acte, acabàrem el nostre paper entrant a sa Bassa amb un pilar de quatre caminant.

4d6, 3d6, 2d6, 2p4, p4cam

L'entrevista: Bel Massanet Parera

Joan Llodrà

Na Bel té trenta-un anys, és mestra, ara d'Educació Infantil, i a més dels castells li agrada escoltar música, ballar, la cuina i la festa...

Per quin motiu et vares fer castellera? Quan va ser?

Passava per una etapa en què necessitava fer alguna cosa diferent, conèixer gent i desconnectar del passat. Na Maria Gayà i jo vàrem començar a fer feina al mateix centre, i anant juntes en cotxe moltes vegades em parlava de la colla. Un dia em va demanar "i per què no vens a provar-ho?". I així ho vaig fer!! A la diada del 2014 vaig anar a Sa Bassa amb calçons blancs i camiseta verda, i ja allà vaig ser molt ben rebuda per tothom. Va ser una gran actuació! Després em varen dir d'anar a sopar i a la seva festa, i m'ho vaig passar molt bé! A més aquell dia vaig conèixer una persona que a dia d'avui és molt important per jo, que poc a poc me va tornar la il·lusió, i em va fer veure que hi ha sentiments que no necessiten demostrar-se perfectes, sinó ser veritaders.

Què coneixies dels AHots de Llevant?

Quan era petita anava a veure les actuacions perquè en Pedro Pascual és un cosí de mu mare, i tenc record de quedar-me fascinada veient com un sobre l'altre anaven formant un castell. Eren els inicis de la colla, i qui m'ho hagués dit que anys després jo també en formaria part?

Per què segueixes a la colla?

És difícil no quedar-te després de conèixer la gent que en forma part. Evidentment, l'essència de la colla és fer castells, però hi ha alguna cosa més, som com una gran família. Un cop ens coneixes, rarament no torques...

És una colla castellera tal com et pensaves poc abans de venir?

Jo no tenia cap noció del que era una colla castellera, per tant no sabia dir-te quines expectatives tenia. És veritat que des de fora sembla que no tothom pot accedir a formar-ne part, perquè fer un castell és una cosa seriosa que demana unes característiques físiques i unes qualitats, que un no sap ben bé si té o no. Per tant jo simplement anava als assajos, a les actuacions i a les activitats. Això sí, em vaig implicar bastant, participava en tot el que podia i donava una mà sempre que era necessari. Era la meua manera de donar les gràcies per la bona acollida que vaig tenir.

Quina és la millora experiència viscuda? I la pitjor?

N'hi ha un caramull! Em qued sobretot amb la meua primera diada, els meus primers assajos, el viatge a Eivissa (espectacular, únic, irreplicable), les matances castelleres, el sopar de gala, els dinars de Sant Antoni i el torneig intercasteller de futbol, en el qual vàrem quedar segons i on vaig fer dos gols! Va ser un cap de setmana inoblidable. I la pitjor: la primera caiguda d'un castell a sobre, fent pinya als Castellers de Mallorca, que com tots sabeu vaig "arrossegar costella" per una bona temporada!

Quins caps de colla has conegut?

Per ara dos: na Neus i en Joan. Per una banda, na Neus és l'exemple de la joventut emprenedora, que somnia en arribar lluny i fer grans coses, però sense deixar de tocar amb els peus en terra, i transmissora d'uns grans valors (esforç, constància, autoestima, seguretat, humilitat...). La record dirigint els castells amb una veu ferma i decidida, però dolça alhora, donant seguretat a la canalla. També la record molt organitzada. I la record com una al·lota seriosa, però pel pes que suposa ser cap de colla, perquè després quan la coneixes més, és

molt alegre, divertida, i la més marxosa de tots! Per una altra banda hi ha en Joan, que fa relativament poc que ha estrenat càrrec. La dinàmica dels assajos és una altra. Es fan moltes proves noves, s'ocupen noves posicions, i s'estrena gent novella. Per jo és un cap de colla que arrisca un poc més, i que té ben clar quina és l'evolució que hem de tenir per aconseguir els objectius proposats a final de temporada, però no deixa de banda la responsabilitat i serietat que el seu càrrec exigeix. Ah, i què bons els "xistes de final d'assaig"! Ha creat tendència...

Quina posició ocupes als castells?

Si no tanc pinya, la meua posició sol ser de contrafort. Per a mi és un honor ocupar aquest lloc, quasi al centre de la pinya, a darrere del baix, el qual sosté el pes del castell.

Què en pensen els teus parents i amics que siguls castellera?

Són els meus fans número 1! Els encanta venir a les actuacions, i veure'm tan feliç de formar part de la colla. Als meus alumnes també els crida molt l'atenció.

Alguna cosa més a dir?

No puc acabar aquesta entrevista sense dedicar unes paraules a na Xisca. Era molt estimada per tothom i sabem que sempre estarà entre nosaltres, però ens ha deixat un buit... ara ens falta la seva alegria, les seves converses, els seus consells, les seves bromes i la seva energia. Jo particularment tenc record que va ser una de les persones que millor em va rebre a la colla. Ja des del primer dia semblava que feia molt que ens coneixíem! I és que això era ella, una dona extrovertida, valenta, forta, i que estimava la vida. Diuen que per ser un àngel no cal tenir ales, només cal ser especial en la vida d'una altra persona, i na Xisca va ser especial per a tots nosaltres. Així que des del cel, vetlla per la colla i ajuda'ns a que cada aleta arribi ben amunt!

Qui i per què ha de ser el proper castellera entrevistat?

Na Xisca Alou. Va començar abans que jo a la colla, i poc a poc s'ha anat fent ben amunt, literalment!

Panorama casteller

Sebastià Grimalt

Amb l'arribada dels mesos d'abril i maig l'efervescència castellera ha arribat a les places i ho ha fet per superar els registres de temporades anteriors. Amb les dinàmiques d'assaig actuals i amb l'augment del nombre de castellers les colles avancen de cada vegada més els seus castells màxims i això fa que a final de temporada els seus objectius siguin de cada any més elevats. És una redundància, un tòpic, un discurs que es pot repetir cada any...però la veritat al cap i a la fi.

A hores d'escriure aquest article, finals de maig, ja hi ha quatre colles que han descarregat algun castell de nou: els Minyons de Terrassa, que varen ser els primers, la Vella de Valls, els **Castellers de Vilafranca** i els de Sants. Els vilafranquins són els que compten amb l'actuació més completa, ja que han afegit el tres de vuit amb agulla als dos castells bàsics de nou.

El rànquing del webcasteller reflecteix un total de 83 colles que com a mínim han fet castells de sis pisos. D'aquestes colles n'hi ha més de cinquanta que han carregat o descarregat castells de set. Un castell de set, precisament, el quatre, és el que s'ha completat més cops, un total de 164, però també és el que ha caigut més vegades després de l'aleta (6 de carregats).

De l'actualitat tècnica d'aquestes setmanes, cal fer menció especial dels Xiquets de Hangzhou, la colla xinesa, que han descarregat el tres de vuit i que han completat una actuació tan meritòria com és 3d8, 2d7 i 5d7. Han

estat convidats a participar a l'edició de dissabte del concurs de Tarragona i, a tall d'anècdota, direm que compten amb l'ajuda inestimable d'Ito de Haro, famós casteller vallenc que resideix a la Xina.

Més enllà de les places, hem de dir que ja podeu adquirir el primer joc de taula exclusivament casteller, *El crack casteller*, un joc on s'han d'anar avançant caselles i pujant pisos tot responnent preguntes de temàtica castellera. Val 46.95€, iva inclòs, però si no anau a cercar-lo a Terrassa n'haureu de pagar deu més per l'enviament.

Agenda

17 de juny

Actuació a Son Servera

Pregó de Festes

20h a la plaça de Sant Joan

9 de juliol

Actuació Portocristo

Festes del Carme

19h al plaça de l'Aljub

24 de juliol

Actuació a Manacor

Festes de Sant Jaume

20h a la plaça de Sant Jaume

Humor casteller

No només és el nostre cap de colla que fa humor casteller, Mirau sinó on arriba la imaginació d'algun dibuixant per fer referència a la colla xinesa **Xiquets de Hangzhou** que seran convidats a la sessió de dissabte del Concurs de Tarragona. Tant de bo que en puguem veure les cares.

AL·LOTS DE LLEVANT

Butlletí d'informació castellera. Núm. 98. Juny 2016

-Coordinat per Joan Llodrà

-Col·laboradors: Sebastià Grimalt i Sara Sureda.

Colla Castellera Al·lots de Llevant

Carrer Nou, 35. 07500 Manacor

www.al-lotsdellevant.cat allotsdellevant@gmail.com

@AllotsdeLlevant 687967644

ASSAJOS: DIMECRES 19:30 I DIVENDRES 20:00

Noves camises verdes

Sara Sureda

Nom: Margalida Maria Buades i Clar
Edat: 23 anys
Escola: Màster de Direcció i Planificació Turística a la UIB
Com has conegut la colla?
Veient actuacions
Què és el que més t'agrada?
Poder conèixer una nova pràctica.

Nom: Maria Agnès Bonet Garí
Edat: 23 anys
Escola: Màster de Formació del Professorat a la UIB.
Com has conegut la colla?
Veient actuacions
Què és el que més t'agrada?
Seguir amb gent nova una activitat començada a Barcelona.

Nom: Joan Noguera Vich
Edat: 28 anys
Professió: Professor i enginyer
Com has conegut la colla?
Per na Pilar i Neus Barceló
Què és el que més t'agrada?
L'ambient i l'acollida que m'heu donat

Nom: Jordi Mascaró Llull
Edat: 41 anys
Professió: Zelador d'hospital
Com has conegut la colla?
A través d'en Miquel Fuster
Què és el que més t'agrada?
L'ambient i les nines guapes

Nom: Cristina Bisquerra Brunet
Edat: 17 anys
Escola: IES CTEIB (Centre de Tecnificació Esportiva de les IB)
Com has conegut la colla?
Pel meu padrí jove, en Miquel Àngel Bisquerra.
Què és el que més t'agrada?
L'ambient

Nom: Manuel Barceló Medina
Edat: 28 anys
Professió: Auxiliar d'infermeria
Com has conegut la colla?
Per Toni Arnau i germans Castellano
Què és el que més t'agrada?
La germanor

Els Al-lots de Llevant feim tots els nostres castells sense una crossa

Antoni Puig

Ara que quasi ens havíem acostumat a fer els nostres castells, torres i pilars sense un baix. I ara que sense acabar d'estar-hi avesats ens hi anàvem resignant, ara, ens hem de mentalitzar de seguir fent castells sense una altra peça clau de la colla, sense una de les nostres millors crosses: na Xisca Mascaró.

Ara com ara, la colla, aquesta gran família del carrer Nou, està més que preparada, i no estic xerrant de tècnica castellera, per fer castells sense una crossa. Tanmateix, això no vol dir que no estigui fent un gran sacrifici, un gran esforç de cohesió, de recolzament mutu i un gran esforç per sobreposar-se a cada ocasió on na Xisca ens és més que necessària. És vera que ningú és imprescindible, però

també ho és que tothom és necessari i na Xisca ho era, i molt. I ho seguirà essent: molt i per molt de temps.

Potser serà un dia que la pinya sigui massa silenciosa, potser serà un dia en que haguem de menester una mà pel que sigui, potser serà quan necessitem una reflexió crua i directa perquè darrere aquella alegria i espontaneïtat de na Xisca s'hi amagava una sòlida filosofia de vida que ens ha enriquit a tots. No sé quant, segurament cadascú ho sentirà en un moment diferent, però en aquells moments na Xisca es farà més necessària encara. En tots aquests moments, quan cada un de nosaltres sentim aquesta enyorança, recordarem el que ella feia o com ho feia. Llavors serà quan es farà evident que de fer castells sense una crossa o sense un baix, ni parlar-ne, els seguirem fent tots amb ella, igual que hem seguit fent tots els quates de sis amb els terços del primer dia, aquell dia que el descarregàrem per primera vegada a un assaig al carrer amb na Bel i amb en Sebas.

D'allà on siguin, segurament d'un lloc més amunt que les aletes, d'allà dalt, seguiran fent castells i proves amb nosaltres. Proves que s'han de quadrar esperant que les pessigolles del baix el deixin estar aturat i castells sense gens de silenci a la pinya. I pensaran en nosaltres i nosaltres en ells. I els donarem motius per menjar mariscades i celebraran que estam plegats.